

[Skjerbæk.]

til Lægeudgifter og Tandlægeudgifter har man derimod taget, for saa vidt angaar de egentlige Statsanstalter, idet man dér har tilladt, at Statskassen betaler disse Beløb.

Jeg har nævnt dette, fordi jeg mener, at man ved Administrationen af en stor Lov som Loven om offentlig Forsorg skal tilstræbe en vis Simplifikation, og jeg tror ikke, at de Forventninger, man nærede i Retning af større Simplifikation efter at have faaet det nye System, er blevet indfriet i det Omfang, man ventede det. Men i øvrigt gælder denne Regel om Lægeudgifter ikke blot de Hjem, hvor Staten betaler, den gælder i Virkeligheden alle andre Tilfælde, hvor den Kommune, som skal betale, altsaa ikke kan faa Ret til at lade Lægeudgifter og lignende gaa ind under den almindelige mellemkommunale Refusion, men selv maa udrede denne Udgift uden nogen Refusion.

Men yderligere er Forholdet blevet kompliceret, fordi man ikke vil tage Sygekassekontingent og Invalidepræmie for Børn under Børneforsorg med ind under de Udgifter, som kan refunderes.

Ministeriet har som Begrundelse herfor sagt, at Medlemsskabet af en Sygekasse ikke er nødvendigt for Gennemførelsen af Børneforsorgens Opgaver. Det kan man naturligvis sige, men naar jeg drager Forholdet frem her, er det, fordi jeg mener, at Sygebehandlingen er et Led i den Omsorg for Barnet, som det offentlige er nødt til at gennemføre. Naar der er truffet Beslutning om at opdrage Barnet uden for dets Hjem, saa er i Virkeligheden Sygebehandling noget, man er nødt til at foretage, og derfor synes jeg, det vilde være rimeligt, at man tog denne Udgift med ind under de almindelige Børneforsorgsudgifter og altsaa ydede Refusion i de Tilfælde, hvor der skal ydes mellemkommunal Refusion, og lod Statskassen betale i de Tilfælde, hvor Statskassen betaler Plejepengene.

Jeg skal yderligere føje til, at der ogsaa i nogle Tilfælde er Tale om Kontingent til andre Kasser end Sygekasser. Vi beholder jo i visse Tilfælde de unge under Forsorgen helt op til 21 Aars Alderen, og i saa Fald plejer vi, naar de gennemgaar en Læreuddannelse, at indmelde dem i Arbejdsløshedskasse og eventuelt i en Fagforening paa et saadant Tidspunkt af Læreuddannelsen, at de kan have deres Medlemsrettigheder i Orden, naar de gaar ud af Forsorgen. Hidtil har man efter den Praksis, der havde dannet sig under Værgeraadsløven, medtaget saadanne Udgifter under de almindelige

Børneværnsudgifter, men det kan man ikke efter den Forstaaelse, Socialministeriet har givet Udtryk for i en Skrivelse for nylig. Med Hensyn til Kontingenthjælp kan end ikke Børneværnsudvalget selv træffe Bestemmelse, men maa henvende sig til det sociale Udvalg. Det betyder altsaa en yderligere Komplicering af Spørgsmaalet.

Nu ved jeg ganske vist, at man hævder som Princip, at Forsikring skal gaa forud for Forsorg, men man kan jo ogsaa drive Principperne for vidt ud, og naar det offentlige har taget sig af et Barn eller et ungt Menneske og skal sørge for det helt og fuldt, synes jeg, det vilde være en simplere Regel at anvende, at man lod f. Eks. Sygekassekontingentet og de andre Kontingenter, jeg har nævnt, gaa med ind under de Udgifter, som er Genstand for Refusion.

Der kommer i øvrigt yderligere den Vanskelighed frem, at man med Hensyn til Kontingentet til Arbejdsløshedskasse, noget der altsaa kun kan forekomme i det sidste Aars Tid, før Forsorgen ophører, ikke kan yde mere end Halvdelen af Medlemsbidraget for det løbende Regnskabsaar, og der er i intet Tilfælde Hjemmel til at lade Staten afholde Udgifterne til Kontingentet til Arbejdsløshedskassen for Børn under Børneforsorgen. Det lyder maaske ogsaa underligt, at et Barn under Børneforsorg skal have Kontingent til Arbejdsløshedskassen, men jeg gentager, at det kun drejer sig om den ældste Aargang, som er ved at være færdig med sin Uddannelse. Man kan naturligvis sige, at hvis denne unge var under frie Forhold, var det rimeligt, at han afgav af sin Løn dertil, og det vil ogsaa ske, hvis han er anbragt privat, men hvis han lærer ud i et Opdragelseshjem, vil der kunne komme visse Vanskeligheder frem, fordi der ikke her havest bestemt udsondret Løn for det Arbejde, den unge udfører; han har jo sit Ophold, han har nogle Lomme penge, men disse vil ikke være tilstrækkelige til at dække Udgifter som dem, jeg her har nævnt.

Jeg vil gerne tillade mig i denne Sammenhæng at rejse det noget større Spørgsmaal, om man skulde gaa til en Overvejelse af at lade Staten i større Omfang end hidtil overtage Udgiften vedrørende de unge, som er fyldt 15 Aar. Værgeraadsløvens Regel var den, at Statskassen betalte alle Udgifter for Børn over 15 Aar, medens Forsorgsloven har den Regel, at Staten kun betaler for de Børn, der er eller har været endeligt anbragt i et Skolehjem, Ungdomshjem, Fredeshjem og Sinkehjem; for dem, der ikke er inde i de tekniske Be-